

Blomster af den danske poesis flora, op. 36,5

Arrangeret af Ib Nørholm for Con Brio-koret 2017

♩ = 56

1. Jeg skul - le al - drig våg - ne en mor - gen ved din si - de og se det før - ste lys som et
skul - le ik - ke våg - ne og fø - le di - ne hæn - der end - nu i søv - nens dva - le som
skul - le ik - ke våg - ne een gang i di - ne ar - me og sag - te le af lyk - ke, for -
lig - ger du og so - ver u - syn - lig ved min si - de: en dag, som al - drig våg - ner, en

4

slør om din pro - fil og gen - nem nat - tens bøl - ger se nat - tens ån - de gli - de
kær - tegn mod min hud, og lyt - ten - de til li - vet, som i dit bryst for - bræn - der,
di du var så nær, og mær - ke gry - ets sval - hed i mø - det med din var - me
lyk - ke, drømt i - hjel; og nat - ten ån - der lyd - løst med skyg - ger drøm - me - hvi - de,

7

bort fra dit an - sigts lin - jer som skyg-gen af et smil. 2. Jeg
gå ind i di - ne drøm - me for dér at slet-tes ud. 3. Jeg
blødt fyl - de rum-mets stil - hed med sus af fje -rne træer. 6. Da
jeg ha - der drøm og skyg - ger. Min dø-de ven, lev vel.

Opvågningen

Jeg skulle aldrig vågne en morgen ved din side
og se det første lys som et slør om din profil,
og gennem nattens bølger se nattens ånde glide
bort fra dit ansigts linjer som skyggen af et smil.

Jeg skulle ikke vågne og føle dine hænder
endnu i søvnens dvale som kærtegn mod min hud,
og lyttende til livet, som i dit bryst forbrænder,
gå ind i dine drømme for dér at slettes ud.

Jeg skulle ikke vågne een gang i dine arme
og sagte le af lykke, fordi du var så nær,
og mærke gryets svalhed i mødet med din varme
blødt fylde rummets stilhed med sus af fjerne træer.

Jeg skulle aldrig vågne for undrende at vide,
at du og jeg var sammen som landsmænd i eksil;
nej, aldrig skal jeg vågne en morgen ved din side
og ingen skygger kende, kun skyggen af et smil.

Men elskede, hver morgen, når lysets bølger strømmer
som slør af rolig lykke i kærtegn mod min hud,
da er du atter hos mig, du ligger her og drømmer,
og vi er eet i drømmen, som aldrig slettes ud.

Da ligger du og sover usynlig ved min side:
en dag, som aldrig vågner, en lykke, drømt ihjel;
og natten ånder lydløst med skygger drømmehvide,
jeg hader drøm og skygger. Min døde ven, lev vel.

Grethe Heltberg